

Hvis der foreligger omstændigheder, hvorved selskabet har pligt til at likvidere, er det en forudsætning, at de forhold, som førte til den pligtmæssige likvidation, ikke længere foreligger.

Det er ved forslaget *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, som i gældende ret en betingelse, at generalforsamlingen vælger en ledelse, som opfylder kravene til ledelsesorganerne for den pågældende selskabstype. Det er endvidere et krav, at der ved genoptagelse ikke bare er dækning for kreditorerne, men selskabskapitalen skal være til stede i selskabet. Genoptagelse af et selskab kan sidestilles med en nystiftelse ved indskud af værdier. Det foreslås derfor, at der i overensstemmelse med gældende ret fortsat skal foreligge en revisorerklæring om selskabskapitalens tilstedeværelse. Det bemærkes i øvrigt, at den erklæring, som en vurderingsmand skal udarbejde, skal være en erklæring med høj grad af sikkerhed.

Det er ikke en hindring for genoptagelse, at selskabet har udnyttet muligheden for, at selskabskapitalen ikke er fuldt indbetalt, jf. § 33. Hvis det som følge af genoptagelsen er nødvendigt at foretage en kapitalnedsættelse i selskabet, skal denne vedtages under iagttagelse af de almindelige regler herom i kapitel 11 om kapitalafgang.

I henhold til forslaget *stk. 2* skal anmeldelse om genoptagelse ske i overensstemmelse med de almindelige regler om anmeldelse. Vedlagt denne anmeldelse skal der indsendes dokumentation for, at de fornødne forudsætninger for genoptagelsen er til sted. Herudover skal der indsendes en erklæring om, at eventuelle lån til selskabsdeltagere i strid med forslaget kapitel 13 er tilbagebetalt. Denne erklæring bliver i henhold til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens praksis allerede krævet indsendt ved anmeldelse om genoptagelse, der er således alene tale om en kodificering af gældende ret. Der er tale om en revisorerklæring med høj grad af sikkerhed.

Det øvrige omfang af dokumentation i forbindelse med anmeldelse om genoptagelse vil blive fastsat i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens anmeldelsesbekendtgørelse.

I *stk. 3* foreslås det præciseret, at genoptagelse af et selskab, der er oversendt til tvangsopløsning, kun kan ske med samtykke fra likvidator, hvis skifteretten har udnævnt en sådan.

Til § 232

Forslaget svarer til de gældende regler i aktieselskabslovens § 126, stk. 3, og anpartsselskabslovens § 62, stk. 3.

I henhold til gældende ret, kan generalforsamlingen i et selskab, som er oversendt til tvangsopløsning ved skifteretten, beslutte, at selskabet skal genoptages. Der er med forslaget ikke tiltænkt materielle ændringer af gældende ret.

Mange selskaber, der oversendes til skifteretten, er i tvivl om deres muligheder, efter en sådan oversendelse til skifteretten. Det er derfor med forslaget fundet gavnligt, at genoptagelse efter oversendelse til tvangsopløsning behandles i en særskilt bestemmelse.

Hvis skifteretten har udmeldt en likvidator, er det tillige en forudsætning for genoptagelse, at likvidator tiltræder genoptagelsen.

I henhold til forslaget *stk. 2* gælder der skærpede frister for selskaber under tvangsopløsning. Det er i offentlighedens interesse, at selskaber, der selvfor skyldt har bragt sig i en tvangsopløsningssituation, rent faktisk bliver opløst, medmindre der er tale om en fejltagelse, som i sagens natur kan afklares inden for en kort frist.

Det vil således ikke være muligt at genoptage et selskab, hvis anmeldelse om genoptagelse er modtaget senere end 3 måneder efter, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har afsendt anmodning om tvangsopløsning til skifteretten. Det samme gælder, hvis selskabet inden for de sidste 5 år fra oversendelsen tidligere har været under tvangsopløsning. Begge frister er absolutte, og der kan ikke dispenseres fra dem uanset baggrunden for den sene anmeldelse. Der kan dog ske genoptagelse senere end 3 måneder efter oversendelsestidspunktet, hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har begået fejl ved oversendelsen. Tilsvarende vil det af hensyn til at begrænse muligheden for misbrug ikke være muligt at genoptage selskabet, hvis det indenfor de sidste 5 år tidligere har været under tvangsopløsning.

Til § 233

Den foreslåede § 233 regulerer spørgsmålet om indgivelse af konkursbegæring for et selskab i likvidation og svarer til de eksisterende bestemmelser i aktieselskabslovens § 127 og anpartsselskabslovens § 64, og der er ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, jf. dog bemærkningerne til den foreslåede stk. 1. Bestemmelsens nye affattelse er alene udtryk for en sammenskrivning af reglerne for aktie og anpartsselskaber samt en tilpasning til de udviede muligheder for valg af ledelsesform i kapitel 7 samt en generel sproglig modernisering.

Det foreslåede *stk. 1* regulerer spørgsmålet om, hvilke organer og personer, der kan indgive konkursbegæring på selskabets vegne. Idet likvidator efter ud-